

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเอง ตั้งแต่การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. 2542 : 31) ดังนั้นการจัดการศึกษาตลอดจนวิธีการเรียนรู้จะเปลี่ยนไปตามบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลง (ณัฐฉัตร กิจรุ่งเรือง และคณะ. 2545 : 9) เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่าง ๆ และเพื่อเป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาการศึกษาให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคม และให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขัน โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองของประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 4-6)

โรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นหน่วยงานสำคัญของการบริหารจัดการการศึกษาในระดับรากหญ้าเพราะมีความใกล้ชิดกับผู้เรียนและชุมชนเป็นอย่างมาก กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อก่อเกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดขึ้นที่ระดับสถานศึกษา การจัดระบบบริหารงานในสถานศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะความรับผิดชอบเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพได้เนื่องจากการบริหารจัดการนั้นครอบคลุมกิจการต่าง ๆ ทางการศึกษาไว้หมด ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของครูและบุคลากร นักเรียน หลักสูตรและการเรียน การสอน การจัดทำนโยบายและแผน การประเมินผล ระบบข้อมูล สารสนเทศ การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อคุณภาพ การศึกษาได้ (สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. 2546 : 1)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ กล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็น

ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษาเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อกูลการพัฒนา คุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การบริหารวิชาการ เป็นการบริหารงานในภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การนิเทศ การศึกษา การแนะแนวการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาอื่น การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา

โรงเรียนเอกชนเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาในประเทศทุกระดับ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี รวมทั้งการศึกษานอกระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 3) สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียนได้เป็นอย่างดี จากสภาพการจัดการศึกษาเอกชนในปัจจุบันอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งมีรูปแบบและประเภทการศึกษาที่หลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 16-17) มีทั้งรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน ซึ่งมีการจัดการศึกษาทั้งประเภทสามัญศึกษาและประเภท อาชีวศึกษา รูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาแบ่งออกได้ 7 ประเภท ประกอบด้วย ประเภทการศึกษานอกระบบ ประเภทเฉพาะกาล ได้แก่ โรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนสอนศาสนา ประเภทกวดวิชา ประเภทศิลปศึกษา และประเภทอาชีวศึกษา รูปแบบการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ จะเห็นได้ว่าการศึกษาของเอกชนระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีความหลากหลาย ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกในการศึกษามากขึ้น

ในสถานการณ์ปัจจุบัน ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาเอกชนอย่างมาก โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับพุทธศักราช 2540 กำหนดให้รัฐรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี (กรมสามัญศึกษา. 2541 : 11) ทำให้โรงเรียนเอกชนต้องปรับตนเองในเรื่องของคุณภาพ การจัดการศึกษาอย่างมาก เพราะนอกจากรัฐจะลดการสนับสนุนให้เอกชนขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วรัฐเองก็เร่งขยายการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ตอนต้น (วิไล จันทน์เทศ. 2548 : 12 - 14) ดังนั้น โรงเรียนเอกชนจึงจำเป็นต้องเร่งรัดพัฒนาตนเอง และประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอพยายามผลักดันให้โรงเรียนก้าวไปอยู่ในระดับเป็นที่ยอมรับของสังคมว่ามีคุณภาพได้มาตรฐาน

การจัดการศึกษาเอกชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และได้รับพัฒนาแนวการรับรองมาตรฐานการศึกษาที่เน้นหลักการให้โรงเรียนพัฒนาและประเมินอย่างต่อเนื่อง และให้หน่วยงานภายนอกมีส่วนร่วมในการประเมินเพื่อยืนยันผล ซึ่งการพัฒนาและการประเมินตนเองเป็นกลไกสำคัญของการควบคุมคุณภาพภายในโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2541 : 4) โดยมีกรอบในการพัฒนาและประเมินตนเองร่วมกับปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว และได้กำหนดตัวชี้วัดคุณภาพและปัจจัยหลัก ซึ่งได้แก่ ปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน บุคลากรและทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน การจัดการ การบริหารกิจการนักเรียน/นักศึกษา และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

สิ่งที่เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของ โรงเรียนเอกชนที่สำคัญที่สุดคือการจัดการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาโรงเรียนเอกชน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในโรงเรียนเอกชน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่ามีปัญหาการบริหารงานวิชาการอย่างไร เพื่อใช้เป็นข้อสังเกตและเป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนเอกชนให้มีคุณภาพ เพราะคุณภาพคือหัวใจสำคัญของโรงเรียนเอกชน

วัตถุประสงค์วิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ทำงานของครู

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่อยู่โรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวความคิดตามแนวทางการปฏิบัติงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 32) มี 12 ด้าน ประกอบด้วย

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร
6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครั้ว องค์กร

หน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชน ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 558 โรงเรียน รวม 11,924 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนเอกชนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 372 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) และสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ขนาดโรงเรียน แบ่งเป็น

3.1.1.1 ขนาดใหญ่

3.1.1.2 ขนาดกลาง

3.1.1.3 ขนาดเล็ก

3.1.2 ประสบการณ์ทำงาน แบ่งเป็น

3.1.2.1 1-5 ปี

3.1.2.2 6-10 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 12 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 32)

1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการในการสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ เช่น การจัดประชุมเพื่อจัดทำหลักสูตร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานศึกษา และการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นต้น

1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาครู ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ให้กับนักเรียน เช่น การวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อรู้จักการเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม การออกแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เป็นต้น

1.3 การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนของโรงเรียน การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผล การส่งเสริมให้ครูดำเนินการประเมินตามสภาพจริง และการดำเนินงานเกี่ยวกับการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่นๆ ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารการจัดการและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครั้ว องค์กรหน่วยงาน และสถาบันอื่น

1.5 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน การจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการใช้สื่อเพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

1.6 การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และในเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง และการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครั้ว องค์กรหน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นในการส่งเสริม จัดตั้ง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งการส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.7 การนิเทศการศึกษา หมายถึง การจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา การดำเนินงานงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา รวมทั้งการประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียน

1.8 การแนะแนวการศึกษา หมายถึง การจัดระบบการแนะแนวทั้งด้านวิชาการและด้านวิชาชีพภายในโรงเรียน การดำเนินการแนะแนวการศึกษา การติดตามและประเมินผลการจัดการระบบและกระบวนการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในโรงเรียน

1.9 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การกำหนดเกณฑ์ประเมิน เป้าหมายความสำเร็จ การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา ดำเนินการพัฒนางานตาม

แผนและติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

1.10 การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การศึกษาสำรวจความต้องการสนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิคทักษะทางวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น และการให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน

1.11 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น หมายถึง การประสานความร่วมมือ ช่วยในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรต่างๆทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

1.12 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา หมายถึง การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการในการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันทางสังคมอื่นที่จัดการศึกษาจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษา

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการดำเนินงานวิชาการของครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน วัดได้โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดของโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2539 ดังนี้

5.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คนลงมา

5.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 – 1,499 คน

5.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

6. ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูได้ทำงานในโรงเรียนเอกชน ตั้งแต่เริ่มเข้าทำงานจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำผลการวิจัยไปแก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนได้
2. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการวางแผนปฏิบัติในการส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนเอกชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป